EUROPOS SUSITARIMAS[1], PAPILDANTIS KELIŲ EISMO KONVENCIJĄ, PATEIKTĄ PASIRAŠYTI 1968 M. LAPKRIČIO 8 D. VIENOJE[**]

Susitariančiosios Šalys, kurios taip pat yra Kelių eismo konvencijos, pateiktos pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje, Šalys,[2]

siekdamos labiau suvienodinti kelių eismo Europoje taisykles,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis. 1. Susitariančiosios Šalys, kurios taip pat yra Kelių eismo konvencijos, pateiktos pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje, Šalys, imasi reikiamų priemonių, kad užtikrintų, jog jų teritorijose galiojančios eismo taisyklės iš esmės atitiktų šio Susitarimo priedo nuostatas.

2. Jei minėtos taisyklės nė kiek neprieštarauja šio Susitarimo priedo nuostatoms:

a) į tokias taisykles nebūtina perkelti nuostatų, taikomų tokiose situacijose, kurių nesusidaro tų Susitariančiųjų Šalių teritorijose;

b) tose taisyklėse gali būti nuostatų, kurių nėra priede.

3. Šio straipsnio nuostatos nereikalauja, kad Susitariančiosios Šalys būtinai skirtų nuobaudas už priedo nuostatų, kurios yra perkeltos į jų eismo taisykles, pažeidimus.

2 straipsnis. 1. Šį Susitarimą iki 1972 m. gruodžio 31 d.[***] gali pasirašyti valstybės, kurios pasirašė Kelių eismo konvenciją, pateiktą pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje, arba prie jos prisijungė ir kurios arba yra Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos narės, arba buvo priimtos į Komisiją kaip konsultantės pagal Komisijos įgaliojimų 8 punktą.

2. Šis Susitarimas turi būti ratifikuojamas tada, kai atitinkama valstybė jau yra ratifikavusi Kelių eismo konvenciją, pateiktą pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje, arba yra prie jos prisijungusi. Ratifikavimo dokumentai deponuojami Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

3. Prie šio Susitarimo gali prisijungti bet kuri šio straipsnio 1 dalyje nurodyta valstybė, kuri yra Kelių eismo konvencijos, pateiktos pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje, Susitariančioji Šalis. Prisijungimo dokumentai deponuojami Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

---

[1] Pagal 4 straipsnio 1 dalį įsigaliojo 1979 m. birželio 7 d., t. y. praėjus 12 mėnesių nuo tos dienos, kai Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui buvo deponuotas dešimtasis ratifikavimo arba prisijungimo dokumentas. Ratifikavimo arba prisijungimo dokumentus deponavo:

Valstybė	*Ratifikavimo arba prisijungimo*(a) *dokumento deponavimo data*
Prancūzija*	1974 m. sausio 16 d.
Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjunga*	1974 m. rugsėjo 27 d. (*a)*
Baltarusijos Tarybų Socialistinė Respublika*	1974 m. gruodžio 17 d. (*a)*
Ukrainos Tarybų Socialistinė Respublika*	1974 m. gruodžio 30 d.(*a)*
Vokietijos Demokratinė Respublika*	1975 m. rugpjūčio 18 d. (*a)*
Liuksemburgas	1975 m. lapkričio 25 d.
Vengrija*	1976 m. kovo 16 d.
Jugoslavija	1976 m. spalio 1 d. (*a)*
Monakas	1978 m. birželio 6 d. (*a)*
Čekoslovakija*	1978 m. birželio 7 d. (*a)*

*Išlygų ir pareiškimų, padarytų ratifikavimo arba prisijungimo metu, tekstai pateikti šio tomo 414 p.

[**] Pateiktas pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje, pasirašytas 1971 m. gegužės 1 d. Ženevoje, Lietuvos Respublikai įsigaliojo 1993 m. sausio 31 d.

[2] Jungtinių Tautų Organizacijos sutartys, 1042 t., 17 p.

[***] Remiantis Vidaus transporto komiteto sprendimu, priimtu trisdešimt pirmajame posėdyje, laikotarpis, per kurį galima pasirašyti Susitarimą, pratęstas iki 1972 m. gruodžio 31 d.

Valstybė	*Ratifikavimo arba prisijungimo* (a) *dokumento deponavimo data*
Vokietijos Federacinė Respublika*	1978 m. rugpjūčio 3 d. (Įsigaliojo 1979 m. rugpjūčio 3 d. su pareiškimu, jog Susitarimas galioja ir Berlynui (Vakarų) nuo tos dienos, kurią jis įsigalioja Vokietijos Federacinei Respublikai.)
Bulgarija*	1978 m. gruodžio 28 d. (*a)* (Įsigaliojo 1979 m. gruodžio 28 d.)

*Išlygų ir pareiškimų, padarytų ratifikavimo arba prisijungimo metu, tekstai pateikti šio tomo 414 p.

3 straipsnis.1. Kiekviena valstybė, pasirašydama ar ratifikuodama šį Susitarimą arba prisijungdama prie jo, arba bet kada vėliau Generaliniam Sekretoriui skirtu pranešimu gali pareikšti, kad Susitarimas taikomas visoms arba kai kurioms teritorijoms, už kurių tarptautinius santykius ji atsako. Susitarimas pranešime nurodytai teritorijai ar teritorijoms pradedamas taikyti praėjus trisdešimčiai dienų po pareiškimo įteikimo Generaliniam Sekretoriui arba po Susitarimo įsigaliojimo pareiškimą pateikusiai valstybei – priklausomai nuo to, kuri data yra vėlesnė.

2. Kiekviena valstybė, padariusi pareiškimą pagal šio straipsnio 1 dalį, bet kada vėliau Generaliniam Sekretoriui skirtu pranešimu gali pareikšti, kad nebetaikys Susitarimo tame pranešime nurodytai teritorijai; tokiu atveju šis Susitarimas tokiai teritorijai nebetaikomas praėjus vieneriems metams nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna minėtą pranešimą.

4 straipsnis. 1. Šis Susitarimas įsigalioja praėjus dvylikai mėnesių nuo tos dienos, kai deponuojamas dešimtasis ratifikavimo arba prisijungimo dokumentas.

2. Kiekvienai valstybei, kuri šį Susitarimą ratifikuoja arba prie jo prisijungia po to, kai deponuojamas dešimtasis ratifikavimo arba prisijungimo dokumentas, Susitarimas įsigalioja praėjus dvylikai mėnesių nuo tos dienos, kai ta valstybė deponuoja savo ratifikavimo arba prisijungimo dokumentą.

3. Jei įsigaliojimo pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis data yra ankstesnė už tą, kuri nustatoma pagal Kelių eismo konvencijos, pateiktos pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje, 47 straipsnį, šis Susitarimas įsigalioja pagal šio straipsnio 1 dalį tą dieną, kuri yra vėlesnė iš minėtų dviejų datų.

Vėliau, vadovaujantis 4 straipsnio 2 dalimi, Susitarimas įsigaliojo šioms valstybėms praėjus 12 mėnesių nuo tos dienos, kai jų ratifikavimo arba prisijungimo dokumentai buvo deponuoti Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

5 straipsnis. Įsigaliojus šiam Susitarimui, Susitariančiosioms Šalims netenka galios nuostatos dėl kelių eismo, išdėstytos 1950 m. rugsėjo 16 d.[1] Ženevoje pasirašytame Europos susitarime, papildančiame 1949 m. Kelių eismo konvenciją bei Kelio ženklų ir signalų protokolą, taip pat 1950 m. rugsėjo 16 d.[2] pasirašytame Europos susitarime dėl 1949 m. Kelių eismo konvencijos 23 straipsnio taikymo tam tikrais Susitariančiųjų Šalių keliais važinėti galinčių transporto priemonių matmenims bei masei, ir šis Susitarimas minėtas nuostatas pakeičia.

6 straipsnis 1. Praėjus dvylikai mėnesių nuo šio Susitarimo įsigaliojimo, kiekviena Susitariančioji Šalis gali siūlyti vieną ar daugiau šio Susitarimo pakeitimų. Siūlomo pakeitimo tekstas kartu su aiškinamuoju raštu įteikiamas Generaliniam Sekretoriui, o šis juos perduoda visoms Susitariančiosioms Šalims. Susitariančiosios Šalys per dvylika mėnesių nuo šio teksto išsiuntinėjimo gali pranešti Generaliniam Sekretoriui, kad jos: a) pritaria pakeitimui; b) pakeitimą atmeta; c) norėtų, kad būtų sušaukta konferencija siūlomam pakeitimui svarstyti. Be to, Generalinis Sekretorius siūlomo pakeitimo tekstą perduoda visoms šio Susitarimo 2 straipsnyje nurodytoms valstybėms.

2. *a)* Bet koks siūlomas pakeitimas, pateiktas laikantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytos tvarkos, laikomas priimtu, jei per ankstesnėje šio straipsnio dalyje nurodytą dvylikos mėnesių laikotarpį mažiau kaip vienas trečdalis visų Susitariančiųjų Šalių praneša Generaliniam Sekretoriui, kad jos tą pakeitimą atmeta arba norėtų konferencijos pakeitimui apsvarstyti. Generalinis Sekretorius praneša visoms Susitariančiosioms Šalims apie kiekvieną atvejį, kai siūlomam pakeitimui pritariama arba jis atmetamas, taip pat apie kiekvieną prašymą sušaukti konferenciją. Jei bendras pranešimų apie pakeitimo atmetimą ir prašymų sušaukti konferenciją, gautų per minėtą dvylikos mėnesių laikotarpį, skaičius yra mažesnis kaip vienas trečdalis visų Susitariančiųjų Šalių, Generalinis Sekretorius praneša visoms Susitariančiosioms Šalims, kad pakeitimas visoms Susitariančiosioms Šalims įsigalios praėjus šešiems mėnesiams nuo tos datos, kai pasibaigia šio straipsnio 1 dalyje nurodytas dvylikos mėnesių laikotarpis, išskyrus tas Susitariančiąsias Šalis, kurios per minėtą laikotarpį atmetė siūlomą pakeitimą arba paprašė sušaukti konferenciją.

b) Bet kuri Susitariančioji Šalis, kuri per minėtą dvylikos mėnesių laikotarpį atmetė pasiūlytą pakeitimą arba paprašė sušaukti konferenciją pakeitimui apsvarstyti, pasibaigus šiam

[1] Jungtinių Tautų sutartys, 182 t., 286 p.
[2] Ten pat, 133 t., 368 p., ir 251 t., 378 p. (priedo papildymas).

laikotarpiui gali bet kada pranešti Generaliniam Sekretoriui, kad ji pritaria tam pakeitimui, o Generalinis Sekretorius praneša apie tai visoms kitoms Susitariančiosioms Šalims. Toks pakeitimas Susitariančiajai Šaliai, kuri pranešė apie savo pritarimą, įsigalioja praėjus šešiems mėnesiams nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna jos pranešimą.

3. Jei šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka siūlomam pakeitimui nepritariama ir jei per šio straipsnio 1 dalyje nurodytą dvylikos mėnesių laikotarpį mažiau kaip pusė visų Susitariančiųjų Šalių praneša Generaliniam Sekretoriui, kad jos atmeta siūlomą pakeitimą, ir bent vienas trečdalis visų Susitariančiųjų Šalių, tačiau ne mažiau kaip penkios, praneša, kad pakeitimui pritaria arba norėtų konferencijos jam apsvarstyti, Generalinis Sekretorius sušaukia konferenciją, skirtą apsvarstyti siūlomą pakeitimą arba bet kokį kitą siūlymą, kurį jam galima pateikti pagal šio straipsnio 4 dalį.

4. Jei pagal šio straipsnio 3 dalį sušaukiama konferencija, Generalinis Sekretorius pakviečia visas Susitariančiąsias Šalis ir šio Susitarimo 2 straipsnyje nurodytas valstybes joje dalyvauti. Jis paprašo, kad visos konferencijoje dalyvauti pakviestos valstybės ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki jos pradžios jam pateiktų visus pasiūlymus, kurie jų pageidavimu konferencijoje turėtų būti svarstomi greta siūlomo pakeitimo, ir perduoda juos visoms į konferenciją pakviestoms valstybėms ne vėliau kaip prieš tris mėnesius iki jos pradžios.

5. *a)* Bet koks šio Susitarimo pakeitimas laikomas priimtu, jei jam pritaria du trečdaliai konferencijoje atstovaujamų valstybių, tačiau tik tuo atveju, kai šią balsų daugumą sudaro ne mažiau kaip du trečdaliai konferencijoje atstovaujamų Susitariančiųjų Šalių. Generalinis Sekretorius praneša visoms Susitariančiosioms Šalims, kad pakeitimas priimtas; pakeitimas įsigalioja po dvylikos mėnesių nuo pranešimo apie jį visoms Susitariančiosioms Šalims, išskyrus tas, kurios per šį laikotarpį Generaliniam Sekretoriui praneša, kad pakeitimą atmeta.

b) Susitariančioji Šalis, kuri per minėtą dvylikos mėnesių laikotarpį atmetė pakeitimą, gali bet kada vėliau pranešti Generaliniam Sekretoriui, kad tam pakeitimui pritaria, o Generalinis Sekretorius apie tai praneša visoms kitoms Susitariančiosioms Šalims. Toks pakeitimas Susitariančiajai Šaliai, kuri pranešė apie savo pritarimą, įsigalioja praėjus šešiems mėnesiams nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna minėtą pranešimą, arba pasibaigus nurodytam dvylikos mėnesių laikotarpiui – priklausomai nuo to, kuri data yra vėlesnė.

6. Jei siūlomas pakeitimas laikomas nepriimtu pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas ir jei neįvykdomos šio straipsnio 3 dalyje nustatytos konferencijos sušaukimo sąlygos, siūlomas pakeitimas laikomas atmestu.

7. Nepaisant šio straipsnio 1–6 dalyse nurodytos pakeitimų darymo tvarkos, šio Susitarimo priedą galima pakeisti visų Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų susitarimu. Jei Susitariančiosios Šalies institucija pareiškia, kad pagal jos valstybės įstatymus tokiam susitarimui ji turi gauti specialius įgaliojimus arba jam turi pritarti įstatymų leidybos organas, laikoma, kad Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija pritarė priedo pakeitimui tik tada, kai ji praneša Generaliniam Sekretoriui, jog gavo reikiamus įgaliojimus arba pritarimą. Kompetentingos institucijos gali susitarti, jog pereinamuoju laikotarpiu kartu su naujomis nuostatomis galioja visos ankstesnės priedo nuostatos arba jų dalis. Generalinis Sekretorius nustato naujųjų nuostatų įsigaliojimo datą.

8. Kiekviena valstybė, pasirašydama ar ratifikuodama šį Susitarimą arba prie jo prisijungdama, praneša Generaliniam Sekretoriui savo institucijos, kompetentingos tartis, kaip numatyta šio straipsnio 7 dalyje, pavadinimą ir adresą.

7 straipsnis. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali denonsuoti šį Susitarimą, apie tai raštu pranešusi Generaliniam Sekretoriui. Denonsavimas įsigalioja praėjus vieneriems metams nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pranešimą. Kiekviena Susitariančioji Šalis, kuri nustoja būti Kelių eismo konvencijos, pateiktos pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje, Šalimi, tą pačią dieną nustoja būti ir šio Susitarimo Šalimi.

8 straipsnis. Šis Susitarimas netenka galios, jei dvylika mėnesių iš eilės Susitariančiųjų Šalių yra mažiau kaip penkios, arba tuo metu, kai netenka galios Kelių eismo konvencija, pateikta pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje

9 straipsnis. 1. Bet koks ginčas, kuris kyla tarp dviejų ar kelių Susitariančiųjų Šalių dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo ir kurio ginčo šalys negali išspręsti derybomis ar kitais sprendimo būdais, bet kurios ginče dalyvaujančios Susitariančiosios Šalies prašymu perduodamas arbitražo teismui ir tuo tikslu pateikiamas spręsti vienam ar daugiau arbitrų, kuriuos abipusiu susitarimu parenka ginčo šalys. Jei ginčo šalys per tris mėnesius nuo prašymo perduoti ginčą spręsti arbitražo teismui nesusitaria dėl arbitro ar arbitrų parinkimo, bet kuri ginčo šalis gali paprašyti Jungtinių Tautų Generalinį Sekretorių paskirti vieną arbitrą, kuriam ginčas būtų pateiktas spręsti.

2. Arbitro ar arbitrų, kurie buvo paskirti pagal šio straipsnio 1 dalį, sprendimas yra privalomas Susitariančiosioms Šalims, kurios yra ginčo šalys.

10 straipsnis. Jokia šio Susitarimo nuostata neturi būti aiškinama kaip kliudanti Susitariančiajai Šaliai imtis veiksmų, atitinkančių Jungtinių Tautų Įstatų nuostatas bei susidariusią situaciją, kurie, Susitariančiosios Šalies nuomone, yra būtini jos išorės ar vidaus saugumui užtikrinti.

11 straipsnis. 1. Kiekviena valstybė, pasirašydama šį Susitarimą ar deponuodama Susitarimo ratifikavimo ar prisijungimo prie jo dokumentą, gali pareikšti, kad ji nelaiko įpareigojančiu šio Susitarimo 9 straipsnio. Kitoms Susitariančiosioms Šalims 9 straipsnis nėra įpareigojantis bet kurios tokį pareiškimą padariusios Susitariančiosios Šalies atžvilgiu.

2. Leidžiama daryti kitas negu šio straipsnio 1 dalyje nurodytoji šio Susitarimo išlygas, jei jos parengiamos raštu, o tais atvejais, kai išlygos parengiamos iki Konvencijos ratifikavimo ar prisijungimo prie jos dokumento deponavimo – jei jos patvirtinamos tame dokumente.

3. Kiekviena valstybė, deponuodama šio Susitarimo ratifikavimo ar prisijungimo prie jo dokumentą, raštu praneša Generaliniam Sekretoriui, kiek ji šiam Susitarimui taiko savo išlygas dėl Kelių eismo konvencijos, pateiktos pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje. Laikoma, kad visos išlygos dėl Kelių eismo konvencijos, pateiktos pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje, šiam Susitarimui netaikomos, jei jos neįtrauktos į pranešimą, padarytą deponuojant šio Susitarimo ratifikavimo ar prisijungimo prie jo dokumentą.

4. Generalinis Sekretorius apie išlygas ir pranešimus, padarytus pagal šį straipsnį, praneša visoms šio Susitarimo 2 straipsnyje nurodytoms valstybėms.

5. Kiekviena valstybė, pagal šį straipsnį paskelbusi pareiškimą, išlygą ar pranešimą, bet kuriuo metu gali juos atšaukti, apie atšaukimą pranešusi Generaliniam Sekretoriui.

6. Išlyga, kuri padaryta pagal šio straipsnio 2 dalį arba apie kurią buvo pranešta pagal 3 dalį:

a) ją padariusiai ar apie ją pranešusiai Susitariančiajai Šaliai pakeičia šio Susitarimo nuostatas, su kuriomis ta išlyga susijusi, tiek, kiek išlygoje nurodyta;

b) tokiu pat mastu pakeičia tas Susitarimo nuostatas kitoms Susitariančiosioms Šalims jų santykiuose su išlygą padariusia arba apie ją pranešusia Susitariančiąja Šalimi.

12 straipsnis. Be šio Susitarimo 6 ir 11 straipsniuose nurodytų pareiškimų, pranešimų ir kitų informacinių dokumentų, Generalinis Sekretorius praneša Susitariančiosioms Šalims ir kitoms 2 straipsnyje nurodytoms valstybėms apie:

a) pagal 2 straipsnį šį Susitarimą pasirašiusias, ratifikavusias ir prie jos prisijungusias valstybes;

b) pranešimus ir pareiškimus pagal 3 straipsnį;

c) šio Susitarimo įsigaliojimo datas pagal 4 straipsnį;

d) šio Susitarimo pakeitimų įsigaliojimo datą pagal 6 straipsnio 2, 5 ir 7 dalis;

e) pagal 7 straipsnį šį Susitarimą denonsavusias valstybes;

f) šio Susitarimo galiojimo nutraukimą pagal 8 straipsnį.

13 straipsnis. Po 1972 m. gruodžio 31 d.[*] šio Susitarimo originalas deponuojamas Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui; jis patvirtintas tikras kopijas išsiuntinėja visoms šio Susitarimo 2 straipsnyje nurodytoms valstybėms.

---

[*] Remiantis Vidaus transporto komiteto sprendimu, priimtu trisdešimt pirmajame posėdyje, laikotarpis, per kurį galima pasirašyti Susitarimą, pratęstas iki 1972 m. gruodžio 31 d.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti savo vyriausybių tinkamai įgalioti atstovai pasirašė šį Susitarimą.

SUDARYTA tūkstantis devyni šimtai septyniasdešimt pirmų metų gegužės pirmą dieną Ženevoje vienu egzemplioriumi anglų, prancūzų ir rusų kalbomis. Visi trys tekstai vienodai autentiški.

_____

PRIEDAS

1. Šiame priede terminas „Konvencija“ – tai Kelių eismo konvencija, pateikta pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje.

2. Šiame priede pateikti tik atitinkamų Konvencijos nuostatų papildymai ir pakeitimai.

3. Papildyti *Konvencijos 1 straipsnį (Sąvokos).*

c punktas. Šį punktą išdėstyti taip:

„Gyvenvietė – tai teritorija, prieš kurią ir kurios pabaigoje keliai pažymėti specialiais ženklais.“

n punktas. Triratės transporto priemonės, kurių masė be krovinio ne didesnė kaip 400 kg (900 svarų), prilyginamos motociklams.

1 straipsnio pabaigoje įrašyti papildomą punktą. Jį išdėstyti taip:

„Asmenys, stumiantys ar traukiantys vaikišką vežimėlį, įvairių tipų invalidų vežimėlius ar bet kokią kitą mažą bemotorę transporto priemonę, vedantys dviratį ar mopedą, taip pat neįgalieji asmenys, važiuojantys kitų stumiamu invalido vežimėliu, ar judantys žingsnio greičiu, prilyginami pėstiesiems.“

4. Papildyti *Konvencijos 3 straipsnį (Susitarimo Šalių įsipareigojimai).*

4 dalis. Šioje dalyje numatytos priemonės negali nei keisti Konvencijos 39 straipsnio taikymo srities, nei padaryti jo nuostatų neprivalomomis.

5. Papildyti *Konvencijos 6 straipsnį (Eismą reguliuoti įgaliotų pareigūnų nurodymai).*

3 dalis. Šios dalies nuostatos, kurios Konvencijoje yra rekomendacinio pobūdžio, yra privalomos.

6. Papildyti *Konvencijos 7 straipsnį (Bendrosios taisyklės).*

2 dalis. Šios dalies nuostatos, kurios Konvencijoje yra rekomendacinio pobūdžio, yra privalomos.

7 straipsnio pabaigoje įrašyti papildomas dalis. Jas išdėstyti taip:

„Eismo dalyviai turi būti ypač atidūs vaikams, neįgaliems asmenims, tokiems kaip neregiai su balta lazdele, taip pat seniems žmonėms.“

„Vairuotojai pasirūpina, kad jų transporto priemonės nesudarytų nepatogumų eismo dalyviams arba asmenims šalia kelio esančiose teritorijose, pavyzdžiui, nekeltų triukšmo ar dulkių bei dūmų, kur to galima išvengti.“

7. Papildyti *Konvencijos 8 straipsnį (Vairuotojai).*

2 dalis. Šios dalies nuostata, kuri Konvencijoje yra rekomendacinio pobūdžio, yra privaloma.

8. Papildyti *Konvencijos 9 straipsnį (Paukščių pulkai ir gyvulių ar galvijų bandos)*. Šio straipsnio nuostata, kuri Konvencijoje yra rekomendacinio pobūdžio, yra privaloma.

9. Papildyti *Konvencijos 10 straipsnį (Transporto priemonių išsidėstymas važiuojamojoje dalyje)*. Šio straipsnio pavadinimą išdėstyti taip: „Transporto priemonių išsidėstymas kelyje“.

Šiame straipsnyje iš karto po 1 dalies įrašyti papildomą dalį. Ją išdėstyti taip:

„a) Išskyrus tuos atvejus, kur tai būtina, kiekvienas vairuotojas laikosi tik tos kelio pusės, važiuojamosios dalies, eismo juostos ar tako, kurie yra skirti jo kategorijos eismo dalyviams.“

„b) Kai mopedų, dviračių ir bemotorių transporto priemonių vairuotojams skirtos eismo juostos ar tako nėra, jie gali važiuoti bet kokiu tam tinkamu kelkraščiu pagal eismo kryptį, jei tai įmanoma nesudarant nepatogumų kitiems eismo dalyviams.“

10. Papildyti *Konvencijos 11 straipsnį (Lenkimas ir eismo judėjimas juostose).*

5 dalies b punktas. Ši nuostata netaikoma.

6 dalies b punktas. Kadangi netaikomas šio straipsnio 5 dalies b punktas, netaikoma ir šio punkto paskutinės frazės nuostata.

8 dalies b punktas. Šį punktą išdėstyti taip:

„Prieš pat pervažą ar pervažoje be užtvaro ar pusinio užtvaro, išskyrus atvejus, kai kelių eismą reguliuoja šviesoforo signalai, naudojami sankryžose.“

11. Papildyti *Konvencijos 12 straipsnį (Priešpriešinis prasilenkimas).*

2 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Kai važiuojama kalnų keliais arba į kalnų kelius panašiomis stačiomis įkalnėmis ar nuokalnėmis, kur neįmanoma ar sunku prasilenkti su priešais atvažiuojančiomis transporto priemonėmis, nuokalnėn važiuojančios transporto priemonės vairuotojas pasitraukia prie kelio krašto, kad praleistų bet kokią įkalnėn važiuojančią transporto priemonę, išskyrus tuos atvejus, kai pakelės aikštelės išdėstytos taip, kad, atsižvelgiant į transporto priemonių greitį ir padėtį, įkalnėn važiuojanti transporto priemonė gali sustoti priešais ją esančioje pakelės aikštelėje ir tokiu būdu vienai iš prasilenkiančių transporto priemonių nereikia važiuoti atbulai. Jei viena iš tuoj prasilenksiančių transporto priemonių priversta važiuoti atbula, kad galėtų prasilenkti, pirmumo teisę turi: transporto priemonių junginiai prieš kitas transporto priemones, sunkiosios transporto priemonės prieš lengvąsias, autobusai prieš sunkvežimius; jei abi transporto priemonės yra tos pačios kategorijos, atbulas turėtų važiuoti nuokalnėn važiuojančios transporto priemonės vairuotojas, išskyrus atvejus, kai įkalnėn važiuojančios transporto priemonės vairuotojui akivaizdžiai lengviau tai padaryti, pavyzdžiui, kai pastarasis yra netoli pakelės aikštelės.“

12. Papildyti *Konvencijos 13 straipsnį (Važiavimo greitis ir atstumas tarp transporto priemonių).*

4 dalis. Šią dalį, įskaitant jos *a* ir *b* punktus, išdėstyti taip:

„Kad būtų lengviau lenkti už gyvenvietės ribų esančiuose keliuose, kur eismui skirta tik viena atitinkamos krypties juosta, transporto priemonių, kurioms taikomi specialūs greičio apribojimai, ir ilgesnių negu 7 m (23 pėdos) transporto priemonių ar jų junginių vairuotojai, išskyrus tuos atvejus, kai jie patys lenkia ar ruošiasi lenkti, laikosi tokio atstumo nuo priekyje važiuojančių motorinių transporto priemonių, kad kitos juos lenkiančios transporto priemonės galėtų saugiai įvažiuoti į priešais aplenktą transporto priemonę esančią juostos atkarpą. Tačiau ši nuostata netaikoma, jei eismas labai intensyvus arba jei lenkti draudžiama.“

13. Papildyti *Konvencijos 14 straipsnį (Bendrieji reikalavimai manevrams).*

1 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Kiekvienas vairuotojas, norintis atlikti manevrą, pavyzdžiui: išvažiuoti iš stovinčių motorinių transporto priemonių eilės ar į ją įvažiuoti, važiuoti į dešinę ar kairę važiuojamosios dalies pusę, ypač persirikiuoti iš vienos eismo juostos į kitą, sukti į kairę ar dešinę sankryžoje arba įvažiuoti į šalia kelio esančią teritoriją, pirmiausia įsitikina, kad tai nesukels pavojaus kitiems eismo dalyviams, judantiems paskui ar priešais jį arba ketinantiems kirsti jo judėjimo kryptį, atsižvelgiant į jų padėtį, kryptį bei greitį.“

14. Papildyti *Konvencijos 15 straipsnį (Specialios taisyklės, taikomos įprastinėms viešojo (keleivinio) transporto priemonėms).* Šio straipsnio nuostata, kuri Konvencijoje yra rekomendacinio pobūdžio, yra privaloma.

15. Papildyti *Konvencijos 18 straipsnį (Sankryžos ir reikalavimas duoti kelią).*

3 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Kiekvienas vairuotojas, įvažiuojantis į kelią iš šalia kelio esančios teritorijos, praleidžia keliu važiuojančius eismo dalyvius.“

4 dalies b punktas. Šį punktą išdėstyti taip:

„Valstybėse, kuriose eismas vyksta kairiąja kelio puse, dešinioji sankryžos pusė pažymima kelio ženklais, signalais ar ženklinimu.“

16. Papildyti *Konvencijos 20 straipsnį (Pėsčiųjų taisyklės).*

1 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Pėstieji, kur įmanoma, vengia naudotis važiuojamąja dalimi; jei jie važiuojamąja dalimi naudojasi, tai daro atsargiai ir be reikalo neblokuoja ir netrukdo eismo.“

Šiame straipsnyje iš karto po 2 dalies įrašyti papildomą dalį. Ją išdėstyti taip:

„Nepaisant šio Konvencijos straipsnio 2 dalies nuostatų, neįgalieji asmenys, keliaujantys invalido vežimėliu, bet kokiu atveju gali naudotis važiuojamąja dalimi.“

4 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Pėstieji, kurie kelio važiuojamąja dalimi eina vadovaudamiesi šio straipsnio 2 dalimi, iš karto po 2 dalies įterpta papildoma dalimi ir 3 dalimi, laikosi kuo arčiau prie važiuojamosios dalies krašto.“

5 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„a) Už gyvenvietės ribų važiuojamąja dalimi pėstieji eina jos pakraščiu priešpriešinio eismo pusėje, išskyrus atvejus, kai tai kelia jiems pavojų arba ypatingomis aplinkybėmis. Tačiau asmenys, vedantys dviratį, mopedą ar motociklą, neįgalieji asmenys, keliaujantys invalido vežimėliu, arba pėsčiųjų grupės, kurias lydi atsakingas asmuo arba kurios eina kolona, eina važiuojamosios dalies pakraščiu pagal eismo kryptį. Kai einama ne kolona, pėstieji, kurie naudojasi važiuojamąja dalimi, eina viena eile, jei tai įmanoma ir jei to reikalauja eismo saugumas, ypač kai blogas matomumas arba transporto priemonių eismas labai intensyvus.

b) Šios dalies a punkto nuostatas galima taikyti ir gyvenvietėse.“

6 dalies c punktas. Šį punktą išdėstyti taip:

„Norintiems pereiti per važiuojamąją dalį, kurioje nėra atitinkamais kelio ženklais ar ženklinimo linijomis pažymėtos pėsčiųjų perėjos, pėstiesiems leidžiama įžengti į važiuojamąją dalį tik po to, kai jie įsitikina, kad netrukdys transporto eismui. Pėstieji per važiuojamąją dalį pereina statmenai kelio ašies linijai.“

17. Papildyti *Konvencijos 21 straipsnį (Vairuotojų pareigos pėstiesiems).*

Šiame straipsnyje iš karto po 1 dalies įrašyti papildomą dalį. Ją išdėstyti taip:

„Nepažeidžiant šios Konvencijos 7 straipsnio 1 dalies ir 13 straipsnio 1 dalies nuostatų, kai važiuojamojoje dalyje nėra kelio ženklais ar ženklinimo linijomis pažymėtos pėsčiųjų perėjos, vairuotojai, sukdami į kitą kelią, praleidžia, o prireikus sustoja, kad praleistų, pėsčiuosius, kurie įžengė į važiuojamąją dalį šios Konvencijos 20 straipsnio 6 dalyje numatytomis aplinkybėmis.“

3 dalis. Ši nuostata netaikoma.

18. Papildyti *Konvencijos 23 straipsnį (Sustojimas ir stovėjimas).*

1 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Ne gyvenvietėse transporto priemonės sustoja ar stovi, varomi gyvuliai sustabdomi, kiek įmanoma, toliau nuo važiuojamosios dalies. Gyvenvietėse ir ne gyvenvietėse transporto priemonės nestatomos ir gyvuliai nestabdomi ant dviračių takų, šaligatvių ar kelkraščių, skirtų pėsčiųjų eismui, išskyrus atvejus, kai tai leidžia taikomi nacionaliniai įstatymai.“

2 dalies b punktas. Šį punktą išdėstyti taip:

„Transporto priemonės, išskyrus dviračius, dviračius mopedus ir dviračius motociklus be šoninės priekabos, nestatomos važiuojamojoje dalyje dviem eilėmis. Transporto priemonės sustabdomos ar paliekamos stovėti lygiagrečiai su važiuojamosios dalies kraštu, išskyrus atvejus, kai kitaip statyti jas leidžia atitinkamos vietos išplanavimas.“

3 dalies a punktas. Šį punktą išdėstyti taip:

„Sustoti ar stovėti važiuojamojoje dalyje transporto priemonei draudžiama:

i) 5 m (16½ pėdos) atstumu prieš pėsčiųjų perėjas, pėsčiųjų perėjose, dviračių take ir sankryžose;

ii) ant kelyje esančių tramvajaus ar geležinkelio bėgių arba šalia jų taip, kad tai trukdytų tramvajams ar traukiniams.“

Šiame punkte iš karto po ii papunkčio įrašyti papildomą tekstą. Jį išdėstyti taip:

„Sankryžų prieigose 5 m (16½ pėdos) iki kelkraščio, esančio arčiausiai kertamos važiuojamosios dalies, ir sankryžose, išskyrus atvejus, kai kelio ženklai, signalai ar kelio ženklinimas nurodo kitaip.“

3 dalies b punktas. Šiame punkte iš karto po iii papunkčio įrašyti papildomą tekstą. Jį išdėstyti taip:

„Bet kurioje vietoje, jei transporto priemonė kitiems eismo dalyviams užstotų kelio ženklus ar šviesoforo signalus.“

3 dalies c punkto i papunktis. Šią nuostatą išdėstyti taip:

„Nacionaliniuose įstatymuose numatytu atstumu prieš geležinkelio pervažas ir 15 m (50 pėdų) atstumu iki autobuso, troleibuso ar bėginių transporto priemonių stotelių abiejose kelio pusėse, jei nacionaliniuose įstatymuose nenumatyti mažesni atstumai.“

3 dalies c punkto v papunktis. Ši nuostata netaikoma.

5 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„a) Apie visas motorines transporto priemones, išskyrus dviračius mopedus arba dviračius motociklus be šoninės priekabos, ir visas sukabintas ar nesukabintas priekabas, stovinčias važiuojamojoje dalyje ne gyvenvietėse, prie jų artėjantys vairuotojai įspėjami taip, kad tai būtų padaryta pakankamai iš anksto:

i) jei vairuotojas buvo priverstas sustabdyti savo transporto priemonę tokioje vietoje, kur sustoti draudžiama pagal šio Konvencijos straipsnio 3 dalies b punkto i ar ii papunkčius;

ii) jei sąlygos yra tokios, kad artėjantys vairuotojai negali arba sunkiai gali laiku pastebėti kliūtį, kurią sudaro transporto priemonė.

b) Šios dalies a punkto nuostatos gali būti taikomos ir gyvenvietėse.

c) Taikant šios dalies nuostatas rekomenduojama, kad nacionaliniai įstatymai leistų naudoti vieną iš Konvencijos 5 priedo 56 punkte nurodytų įspėjamųjų įtaisų.“

19. Papildyti *Konvencijos 25 straipsnį (Automagistralės ir panašūs keliai).*

1 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Automagistralėse ir tam tikruose įvažiavimo į jas ar išvažiavimo iš jų keliuose, kurie pažymėti kaip automagistralės:

a) draudžiama eiti pėstiesiems, važnyčioti, varyti gyvulius, joti, važiuoti dviračiais, mopedais, išskyrus atvejus, kai pastarieji prilyginami motociklams, ir visomis kitomis transporto priemonėmis, išskyrus automobilius su priekabomis, taip pat važiuoti automobiliais ar automobilių priekabomis, kurių konstrukcinis greitis važiuojant lygiu keliu mažesnis negu numatytas nacionaliniuose įstatymuose, bet ne mažesnis kaip 40 km (25 mylios) per valandą;

b) vairuotojams draudžiama:

i) sustoti ir stovėti, išskyrus pažymėtas stovėjimo aikšteles; jei transporto priemonė priversta sustoti, jos vairuotojas imasi visų priemonių, kad pašalintų ją iš važiuojamosios dalies ir kelkraščio, o jei jis neįstengia to padaryti, nedelsdamas pastato tinkamą ženklą, kad laiku apie transporto priemonę įspėtų artėjančius vairuotojus; jei tai transporto priemonė, kuriai taikoma Konvencijos 23 straipsnio 5 dalis, rekomenduojama, kad nacionaliniai įstatymai leistų naudoti vieną iš Konvencijos 5 priedo 56 punkte nurodytų įspėjamųjų įtaisų;

ii) apsisukti ir važiuoti priešinga kryptimi bei įvažiuoti į centrinę skiriamąją juostą, įskaitant vietas, kurios jungia dvi važiuojamąsias dalis.“

Šiame straipsnyje iš karto po 1 dalies įrašyti papildomą dalį. Ją išdėstyti taip:

„Jei automagistralėje yra trys ar daugiau tos pačios krypties eismo juostų, krovininių transporto priemonių, kurių masė viršija didžiausią leidžiamą 3500 kg (7700 svarų) masę, arba transporto priemonių junginių, kurių ilgis viršija 7 m (23 pėdas), vairuotojams leidžiama važiuoti tik dviem juostomis, kurios yra arčiausiai prie važiuojamosios dalies krašto pagal eismo kryptį.“

4 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Taikant šio Konvencijos straipsnio naujai išdėstytą 1 dalį, iš karto po 1 dalies įrašytą papildomą dalį bei 2 ir 3 dalis, kiti automobilių eismui skirti ir tam tikrais kelio ženklais pažymėti keliai, iš kurių negalima įvažiuoti į šalia kelio esančias teritorijas ir iš jų išvažiuoti, prilyginami automagistralėms.“

20. Papildyti *Konvencijos 27 straipsnį (Dviratininkams, mopedų bei motociklų vairuotojams taikomos taisyklės).*

2 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Dviratininkams draudžiama važiuoti bent viena ranka nelaikant vairo, būti kitų transporto priemonių velkamiems arba vežti, vilkti ar stumti daiktus, kurie trukdo jiems važiuoti ar kelia pavojų kitiems eismo dalyviams. Šios nuostatos taip pat taikomos mopedų ir motociklų

vairuotojams; tačiau mopedų ir motociklų vairuotojai vairą laiko abiem rankom, išskyrus atvejus, kai duoda reikiamą signalą, kaip numatyta Konvencijoje.“

4 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Mopedų vairuotojams gali būti leidžiama naudotis dviračių takais ir, jei manoma, jog taip saugiau, draudžiama naudotis likusia važiuojamąja dalimi.“

21. Papildyti *Konvencijos 29 straipsnį (Bėginės transporto priemonės).*

2 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Bėginių transporto priemonių judėjimui keliu reglamentuoti gali būti priimtos specialios taisyklės, kurios skiriasi nuo Konvencijos II skyriuje išdėstytų taisyklių. Tačiau tokios taisyklės neturi prieštarauti Konvencijos 18 straipsnio 7 dalies nuostatoms.“

Šio straipsnio pabaigoje įrašyti papildomą dalį. Ją išdėstyti taip:

„Bėginės transporto priemonės, stovinčios ar judančios bėgiais, nutiestais kelio važiuojamojoje dalyje, aplenkiamos iš eismo kryptį atitinkančios pusės. Kai neįmanoma prasilenkti ar aplenkti iš eismo kryptį atitinkančios pusės dėl to, kad per mažai vietos, šiuos manevrus galima atlikti iš eismo krypčiai priešingos pusės, jei priešpriešinio eismo dalyviams tai nesudaro nepatogumų ar nesukelia pavojaus. Vienos krypties eismo važiuojamosiose dalyse bėgines transporto priemones galima lenkti iš eismo krypčiai priešingos pusės, jei tai leidžia eismo reikalavimai.“

22. Papildyti *Konvencijos 30 straipsnį (Transporto priemonių pakrovimas).*

4 dalis. Šios dalies pradžią išdėstyti taip:

„Kroviniai, kurie priekyje, iš galo arba į šoną išsikiša už transporto priemonės gabaritų, visuomet aiškiai pažymimi, nes jų gali nepastebėti kitų transporto priemonių vairuotojai; nuo sutemų iki aušros, taip pat kitu paros metu, kai matomumas nepakankamas, transporto priemonės priekyje išsikišančiam kroviniui pažymėti naudojami baltai degantys žibintai ir balti atšvaitai, o iš galo išsikišančiam kroviniui pažymėti – raudonai degantys žibintai ir raudoni atšvaitai. Kalbant konkrečiau, motorinėse transporto priemonėse…“.

4 dalies b punktas. Šį punktą išdėstyti taip:

„Nuo sutemų iki aušros, taip pat kitu paros metu, kai matomumas nepakankamas, pažymimas priekyje už transporto priemonės gabaritų į šoną išsikišančio krovinio toliausias kraštinis taškas, jei jis daugiau kaip 0,40 m (16 colių) nutolęs nuo priekinių gabaritinių šviesų, taip pat iš galo už transporto priemonės gabaritų į šoną išsikišančio krovinio toliausias kraštinis taškas, jei šis daugiau kaip 0,40 m (16 colių) nutolęs nuo užpakalinių raudonų gabaritinių šviesų.“

23. *Konvencijoje iš karto po 30 straipsnio įrašyti papildomą straipsnį.* Jį išdėstyti taip:

„(Žmonių vežimas)

„Negalima vežti tiek žmonių arba vežti taip, kad tai keltų pavojų.“

24. Papildyti *Konvencijos 31 straipsnį (Elgesys įvykus autoavarijai).*

1 dalis.

Šios dalies pabaigoje įrašyti papildomą punktą. Jį išdėstyti taip:

„Jei dėl autoavarijos padaryta tik materialinės žalos ir jei nukentėjusios šalies toje vietoje nėra, su autoavarija susiję asmenys, kiek tai įmanoma, vietoje nurodo savo vardus bei adresus ir bet kokiu atveju pateikia šią informaciją nukentėjusiai šaliai kuo skubiau tiesiogiai arba, jei tai neįmanoma, per policiją.“

25. Papildyti *Konvencijos 32 straipsnį (Apšvietimas: bendrieji reikalavimai).*

6 dalies a punktas. Jį išdėstyti taip:

„Vaikiški vežimėliai, įvairių tipų invalidų vežimėliai ir visos kitos mažos bemotorės transporto priemonės, kurias stumia ar traukia pėstieji.“

7 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„a) Jei tamsiu paros metu važiuojamąja dalimi:

i) eina pėsčiųjų grupės, kurias lydi atsakingas asmuo, ar jos eina kolona, priešingoje eismo krypčiai pusėje iš priekio privalo neštis ne mažiau kaip vieną baltos ar atitinkamos

geltonos spalvos žibintą, o iš galo – raudoną žibintą arba iš priekio ir iš galo – gintaro spalvos žibintus;

ii) važnyčiojama, jojama ar varomi gyvuliai ar galvijai, priešingoje eismo krypčiai pusėje iš priekio privalo degti ne mažiau kaip viena baltos ar atitinkamos geltonos spalvos šviesa, o iš galo – raudona šviesa arba iš priekio ir iš galo – gintaro spalvos šviesos. Šias šviesas gali skleisti vienas prietaisas.

b) Tinkamai apšviestoje gyvenvietėje šios dalies a punkte nurodytų žibintų nereikalaujama.“

26. Papildyti *Konvencijos 34 straipsnį (Išimtys).*

2 dalis. Šią dalį išdėstyti taip:

„Pirmumo teisę turinčių transporto priemonių vairuotojai, jei jie važiuoja su įjungtais transporto priemonės specialiais įspėjamaisiais švyturėliais ir nekelia pavojaus kitiems eismo dalyviams, neprivalo laikytis jokių ar kai kurių Konvencijos II skyriaus nuostatų, pakeistų šiame Susitarime, išskyrus 6 straipsnio 2 dalies nuostatas. Tokių transporto priemonių vairuotojai įjungia įspėjamuosius švyturėlius tik tais atvejais, kai tai pateisinama jų kelionės svarba.“

ALBANIJOS VARDU:

AUSTRIJOS VARDU:

DR. RUDOLF MARTINS
GALIOJA TIK PO RATIFIKAVIMO
1972 M. GRUODŽIO 15 D.

BELGIJOS VARDU:

VAN BELLINGHEN
1971 M. SPALIO 28 D.

BULGARIJOS VARDU:

BALTARUSIJOS TARYBŲ
SOCIALISTINĖS RESPUBLIKOS VARDU:

KIPRO VARDU:

ČEKOSLOVAKIJOS VARDU:

DANIJOS VARDU:

ERIK THRANE
1972 M. GEGUŽĖS 2 D.

VOKIETIJOS FEDERACINĖS
RESPUBLIKOS VARDU:

GALIOJA TIK PO RATIFIKAVIMO
HELMUTH BOOSS
1971 M. GEGUŽĖS 28 D.
SWIDBERT SCHNIPPENKÖTTER
1971 M. GEGUŽĖS 28 D.

SUOMIJOS VARDU:

GALIOJA TIK PO RATIFIKAVIMO
KLAUS SAHLGREN
1972 M. GRUODŽIO 22 D.

PRANCŪZIJOS VARDU:

FERNAND-LAURENT
1972 M. GRUODŽIO 29 D.

GRAIKIJOS VARDU:

VENGRIJOS VARDU:

KISS DEZSÖ
1972 M. GRUODŽIO 29 D.

ISLANDIJOS VARDU:

AIRIJOS VARDU:

ITALIJOS VARDU:
LIUKSEMBURGO VARDU:

GALIOJA TIK PO RATIFIKAVIMO
R. LOGELIN
1971 M. GEGUŽĖS 25 D.

MALTOS VARDU:
NYDERLANDŲ VARDU:
NORVEGIJOS VARDU:
LENKIJOS VARDU:
PORTUGALIJOS VARDU:
RUMUNIJOS VARDU:

CONSTANTIN ENE
1972 M. SPALIO 6 D.
„RUMUNIJOS SOCIALISTINĖ RESPUBLIKA NELAIKO ĮPAREIGOJANČIOMIS ŠIO SUSITARIMO 9 STRAIPSNIO NUOSTATŲ.“

ISPANIJOS VARDU:
ŠVEDIJOS VARDU:

BERTIL HOLMQUIST
1972 M. VASARIO 1 D.

ŠVEICARIJOS VARDU:

GALIOJA TIK PO RATIFIKAVIMO
JEAN HUMBERT
1972 M. SPALIO 31 D.

TURKIJOS VARDU:
UKRAINOS TARYBŲ SOCIALISTINĖS RESPUBLIKOS VARDU:
TARYBŲ SOCIALISTINIŲ RESPUBLIKŲ SĄJUNGOS VARDU:
DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS JUNGTINĖS KARALYSTĖS VARDU:

FREDERICK MASON
1971 M. SPALIO 27 D.

JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ VARDU:
JUGOSLAVIJOS VARDU:

IŠLYGOS IR PAREIŠKIMAI, PADARYTI RATIFIKAVIMO ARBA PRISIJUNGIMO (a) METU

BULGARIJA (a)

Bulgarijos Liaudies Respublika nelaiko abiejų Susitarimų 9 straipsnio[1] bei Protokolo, kuriuose numatytas privalomas arbitražo teismas, įpareigojančiais.

Bulgarijos Liaudies Respublika pareiškia, kad abiejų Susitarimų 3 straipsnis bei Protokolas prieštarauja 1960 m. gruodžio 14 d. Deklaracijai dėl nepriklausomybės suteikimo kolonijinėms šalims ir tautoms.[2]

[1] Jungtinių Tautų Organizacijos sutartys, 1142 t., Nr. I-17935.
[2] Jungtinių Tautų Organizacijos Generalinės Asamblėjos oficialūs pranešimai. Penkioliktoji sesija. Priedas *Nr. 16* (A/4684), 66 p.

BALTARUSIJOS TARYBŲ SOCIALISTINĖ RESPUBLIKA (a)

[Vertimas iš rusų į anglų[3] ir prancūzų[4] kalbas]

Baltarusijos Tarybų Socialistinė Respublika mano, kad būtina pareikšti, jog Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelių eismo konvenciją, 3 straipsnio bei Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelio ženklų ir signalų konvenciją, 3 straipsnio nuostatos[1], pagal kurias valstybės gali taikyti Susitarimus teritorijoms, už kurių tarptautinius santykius jos atsako, yra anachronizmas ir prieštarauja Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos deklaracijai dėl nepriklausomybės suteikimo kolonijinėms šalims ir tautoms [Generalinės Asamblėjos rezoliucija 1514 (XV), 1960 m. gruodžio 14 d.][2], skelbiančiai, jog būtina skubiai ir besąlygiškai baigti visų formų bei apraiškų kolonializmą.

Baltarusijos Tarybų Socialistinė Respublika nelaiko įpareigojančiais Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelių eismo konvenciją, 9 straipsnio ir Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelio ženklų ir signalų konvenciją, 9 straipsnio, pagal kuriuos ginčai dėl Susitarimų aiškinimo ar taikymo perduodami arbitražo teismui, jei to pageidauja bet kuri ginčo šalis.

ČEKOSLOVAKIJA (a)

Čekoslovakijos Socialistinės Respublikos Vyriausybė pareiškia, jog pagal Susitarimo (Protokolo) 11 straipsnio 1 dalį ji nelaiko įpareigojančiu Susitarimo (Protokolo) 9 straipsnio.

Čekoslovakijos Socialistinės Respublikos Vyriausybė dėl Susitarimo (Protokolo) 3 straipsnio pareiškia, jog šis straipsnis prieštarauja Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos deklaracijai dėl nepriklausomybės suteikimo kolonijinėms šalims ir tautoms [Rezoliucija 1514 (XV)].[2]

PRANCŪZIJA

Taikydama Kelių eismo susitarimo 20 straipsnio 5 dalį, Prancūzija neketina reikalauti, kad pėstieji laikytųsi tos važiuojamosios dalies pusės, kuri atitinka eismo kryptį. Be to, taikydama 23 straipsnio 3 dalies a punkto i ir iii papunkčius, Prancūzija neketina metrais nurodyti atstumų, kuriais draudžiama sustoti ir stovėti, kaip numatyta tų papunkčių nuostatose.

VOKIETIJOS DEMOKRATINĖ RESPUBLIKA (a)

Vokietijos Demokratinė Respublika mano, kad Susitarimo 2 straipsnis prieštarauja principui, jog visos valstybės, kurios vykdydamos savo politiką laikosi Jungtinių Tautų Įstatų tikslų ir principų, turi teisę prisijungti prie konvencijų, turinčių įtakos visų valstybių interesams.

Taikydama Susitarimo 3 straipsnį, kiek tai susiję su kolonijomis ir kitomis priklausomomis teritorijomis, Vokietijos Demokratinė Respublika vadovaujasi Jungtinių Tautų deklaracijos dėl nepriklausomybės suteikimo kolonijinėms šalims ir tautoms [Rezoliucija Nr. 1514 (XV), 1960 m. gruodžio 14 d.][2] nuostatomis, kurios skelbia, jog būtina skubiai ir besąlygiškai baigti visų formų bei apraiškų kolonializmą.

Remdamasi Susitarimo 11 straipsnio 1 dalimi, Vokietijos Demokratinė Respublika nelaiko įpareigojančiu Susitarimo 9 straipsnio, pagal kurį ginčai dėl Susitarimo aiškinimo ar taikymo,

---

[3] Vertimą į anglų kalbą pateikė Baltarusijos Tarybų Socialistinės Respublikos Vyriausybė.

[4] Vertimą į prancūzų kalbą pateikė Baltarusijos Tarybų Socialistinės Respublikos Vyriausybė.

[1] Jungtinių Tautų Organizacijos sutartys, 1142 t., Nr. I-17935.

[2] Jungtinių Tautų Organizacijos Generalinės Asamblėjos oficialūs pranešimai. Penkioliktoji sesija. Priedas *Nr. 16* (A/4684), 66 p.

neišspręsti derybomis, perduodami arbitražo teismui, jei to pageidauja nors viena ginče dalyvaujanti Susitariančioji Šalis. Vokietijos Demokratinė Respublika laikosi nuomonės, jog kiekvienu atveju būtinas visų ginčo šalių sutikimas, norint konkretų klausimą spręsti arbitražo teisme.

VOKIETIJOS FEDERACINĖ RESPUBLIKA

Priedo 3 punkto (Konvencijos 1 straipsnio n punkto) papildymas

Vokietijos Federacinė Respublika nelaiko įpareigojančiu Priedo 3 punkto (Konvencijos 1 straipsnio n punkto).

Priedo 18 punkto (Konvencijos 23 straipsnio 3 dalies a punkto naujo iii papunkčio) papildymas

Vokietijos Federacinė Respublika nelaiko įpareigojančiu Priedo 18 punkto (Konvencijos 23 straipsnio 3 dalies a punkto naujo iii papunkčio).

Priedo 18 punkto (Konvencijos 23 straipsnio 3 dalies b punkto naujo iv papunkčio) papildymas

Vokietijos Federacinė Respublika nelaiko įpareigojančiu Priedo 18 punkto (Konvencijos 23 straipsnio 3 dalies b punkto naujo iv papunkčio).

VENGRIJA

Remdamasi Susitarimo 11 straipsnio 1 dalimi, Vengrijos Liaudies Respublikos Prezidentinė Taryba nelaiko įpareigojančiomis Susitarimo 9 straipsnio nuostatų.

„Vengrijos Liaudies Respublikos Prezidentinė Taryba pareiškia, kad 1971 m. gegužės 1 d. Vienoje pateikto pasirašyti Europos susitarimo, papildančio Kelių eismo konvenciją, pateiktą pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje, 2 straipsnio nuostatos neatitinka visuotinai pripažinto valstybių suverenios lygybės principo, ir mano, kad šie tarptautiniai dokumentai turėtų būti be jokios diskriminacijos teikiami prisijungti visoms suinteresuotoms valstybėms.“

„Vengrijos Liaudies Respublikos Prezidentinė Taryba taip pat pareiškia, jog 1971 m. gegužės 1 d. Ženevoje pateikto pasirašyti Europos susitarimo, papildančio Kelių eismo konvenciją, pateiktą pasirašyti 1968 m. lapkričio 8 d. Vienoje, 3 straipsnio nuostatos neatitinka Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos deklaracijos dėl nepriklausomybės suteikimo kolonijinėms šalims ir tautoms [Rezoliucija 1514 (XV), 1960 m. gruodžio 14 d.].“[2]

UKRAINOS TARYBŲ SOCIALISTINĖ RESPUBLIKA (a)

Ukrainos Tarybų Socialistinė Respublika mano, kad būtina pareikšti, jog Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelių eismo konvenciją, 3 straipsnio bei Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelio ženklų ir signalų konvenciją, 3 straipsnio nuostatos[1,] pagal kurias valstybės gali taikyti Susitarimus teritorijoms, už kurių tarptautinius santykius jos atsako, yra anachronizmas ir prieštarauja Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos deklaracijai dėl nepriklausomybės suteikimo kolonijinėms šalims ir tautoms [Generalinės Asamblėjos rezoliucija 1514 (XV), 1960 m. gruodžio 14 d.][2,] skelbiančiai, jog būtina skubiai ir besąlygiškai baigti visų formų ir apraiškų kolonializmą.

Ukrainos Tarybų Socialistinė Respublika nelaiko įpareigojančiais Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelių eismo konvenciją, 9 straipsnio ir Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelio ženklų ir signalų konvenciją, 9 straipsnio, pagal kuriuos ginčai dėl Susitarimų aiškinimo ar taikymo perduodami arbitražo teismui, jei to pageidauja bet kuri ginčo šalis.

TARYBŲ SOCIALISTINIŲ RESPUBLIKŲ SĄJUNGA (a)

[Vertimas iš rusų į anglų[5] ir prancūzų[6] kalbas]

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjunga mano, kad būtina pareikšti, jog Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelių eismo konvenciją, 3 straipsnio bei Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelio ženklų ir signalų konvenciją, 3 straipsnio nuostatos[1], pagal kurias valstybės gali taikyti Susitarimus teritorijoms, už kurių tarptautinius santykius jos atsako, yra anachronizmas ir prieštarauja Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos deklaracijai dėl nepriklausomybės suteikimo kolonijinėms šalims ir tautoms [Generalinės Asamblėjos rezoliucija 1514 (XV), 1960 m. gruodžio 14 d.][2], iškilmingai skelbiančiai, jog būtina skubiai ir besąlygiškai baigti visų formų ir apraiškų kolonializmą.

Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjunga nelaiko įpareigojančiais Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelių eismo konvenciją, 9 straipsnio ir Europos susitarimo, papildančio 1968 m. Vienos Kelio ženklų ir signalų konvenciją, 9 straipsnio nuostatų, pagal kurias ginčai dėl Susitarimų aiškinimo ar taikymo perduodami arbitražo teismui, jei to pageidauja bet kuri ginčo šalis.

---

[1] Jungtinių Tautų Organizacijos sutartys, 1142 t., Nr. I-17935.

[2] Jungtinių Tautų Organizacijos Generalinės Asamblėjos oficialūs pranešimai. Penkioliktoji sesija. Priedas *Nr. 16* (A/4684), 66 p.

[5] Vertimą į anglų kalbą pateikė Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Vyriausybė.

[6] Vertimą į prancūzų kalbą pateikė Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Vyriausybė.